

בעניין: 1. _____ אלג'ול, ת"ז _____

2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר

ע"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל

מרח' צלאח א-דין 15, ת"ד 19405, ירושלים 91194

טלפון 6250458, פקסימיליה 6221148

העותרים

נגד

שר הפנים

ע"י פרקליטות המדינה

משרד המשפטים, ירושלים

המשיב

עתירה למתן צו על תנאי

בית המשפט הנכבד מתבקש להזמין את המשיב לבוא וליתן טעם מדוע לא יבוטל צו איסור יציאה מן הארץ מטעמי ביטחון - הארכה אשר הוצא כנגד העותר והינו בתוקף מיום 9.4.2015 ועד ליום 8.9.2015.

העתק הצו בו התייחסות להשגה שהוגשה לאחר שהוצא צו זמני לחודש ימים, כפי שיפורט להלן, רצ"ב וסומן באות ע' 1.

ואלה נימוקי העתירה

1. א. עותר מספר 1, (להלן: העותר) _____ אלע'ול, רווק בן 31, עובד מעמותה למאן בריאות העם מזה שיש שנים. הוא מתכוון להתחתן בחודש מאי הקרוב. בסוף 2006 הוא נדון ע"י בית המשפט הצבאי יהודה לשנת מאסר בגין עבירה של הפרת סדר וחברות בהתאחדות בלתי מותרת, עבירות מחודש מרס 2006. מאז לא נשפט המשיג; לפני כ-3 שנים הוא תוחקר על ידי שרות הבטחון הכללי.
ב. נגד העותר הוצאו שני צווים נוספים: האחד אוסר את שהייתו בירושלים והשני אוסר את כניסתו לשטחי הגדה המערבית. שני הצווים נדנו בפני בית משפט הנכבד הזה – בג"צ 978/15 ובג"צ 1664/15. הדיון בעתירות התקיים ביום 16.3.2015 וביום 19.3.2015 ניתן פסק דין הדוחה את העתירות.

- ג. העותר גר – עובר להוצאת הצו – יחד עם משפחתו בארס על עמוד, ירושלים.
- ד. ביום 9.4.2015 נמסר לעותר בהודעה טלפונית כי צו איסור יציאה מן הארץ הוארך והינו בתקופה לעוד חמישה חודשים.
- ביום 12.4.2015, לאחר שיחה עם מזכירות הלשכת המשפטית של המשיב, הועבר בפקסימיליה לידי ב"כ העתק צו ההארכה הכולל, כאמור, את נימוקי דחיית ההשגה. תצהיר העותר רצ"ב ומסומן באות ע' 2.
2. עותר מספר 2 הינו ארגון זכויות אדם, אשר שם לו למטרה, בין השער, לסייע לתושבים פלסטינים שנפלו קורבן להתעמרות או קיפוח על ידי רשויות המדינה, ובכלל זה להגן על מעמדם וזכויותיהם בפני ערכאות בין בשמו כעותר ציבורי ובין כמייצג אנשים שזכויותיהם נפגעו.
3. ביום 12.3.2015, בעקבות הוצאת צו איסור יציאה מן הארץ מטעמי בטחון למשך חודש ימים, השיג העותר כנגד כוונת השר להוציא צו נוסף לחמישה חודשים נוספים. בהשגה, אשר העתק הימנו רצ"ב ומסומן באות ע' 3, ביקש ב"כ העותרים לדעת אם קיים חומר גלוי אודות העותר ופעילותו הנטענת ע"י שרות הבטחון הכללי; עוד ביקש ב"כ העותרים לקבל פרפראזה גלויה אודות חומר חסוי האמור לבסס את הוצאת הצו. העותר הכחיש כי הוא בקשר עם פעילי החזית העממית בחוץ לארץ. העותר הוסיף וטען כי העיתוי להוצאת הצו היה קשור ל-World Social Forum אשר התקיים בטוניס בחודש מרס האחרון עליו התכוון העותר להגיע. העותר טען בהשגתו כי הוא לא נחקר כלל וכלל אודות החשדות הקיימות, קרי קשר עם פעילי החזית העממית בחוץ לארץ. עוד הוסיף העותר כי בשנת 2014 הוא נסע פעמים לחוץ לארץ, במרס לצרפת ובנובמבר לבלגיה: אם שובו ארצה העותר לא נחקר כלל וכלל.
- בנוסף, נטען כנגד השימוש בחומר חסוי כדי לבסס את הוצאת הצו וזאת מן הטעם כי למוסרי המידע אינטרס מובהק להמציא "מידע". העותר טען כי מוסרי המידע עצמם הם לרוב אנשים שגויסו לשרותי השב"כ בשל חולשתם או הצורך שלהם בקבלת טובות הנאה מן השלטון: היתרים מסוימים, טיפול רפואי, וכו'. ביקשנו שהשר יקבל מידע מפורט ושלא אודות כל מוסר מידע – קשריו העסקיים עם השב"כ, דרכי גיוסם ופירוט של אותן טובות הנאה אשר המקור קיבל או אמור לקבל בתמורה.
4. כאמור, ביום 12.4.2015 העבירה הלשכה המשפטית של המשיב הצו החדש אשר הינו בתוקף למשך חמישה חודשים נוספים וכן התייחסות קצרה לטענות שהועלו בהשגה. השר התייחס אך ורק לעניין חקירת העותר ע"י המשטרה. לא קיבלנו כל חומר גלוי ולא נמסרה כל פרפראזה גלויה.

5. א. בעקבות טענתנו בדבר אי חקירת העותר עובר להוצאת שני הצווים האחרים נגדו – הצו האוסר את שהייתו בירושלים והצו האוסר את כניסתו לגדה המערבית – העותר אכן תחקר ע"י ימ"ר חוף ביום 2.2.2015. בפתח החקירה הוטח בפני העותר כי – "הינך חשוד ב: התאחדות בלתי מותרת כאשר זה מנוגד לחוק." העתק חקירה זו רצ"ב ומסומן באות ע' 4.
- ב. במענה להגשה כתב השר כי העותר אכן נחקר "בחדש לחברות ופעילות בארגון החזית העממית". הוצאת צו זה, האוסר את יציאתו של העותר לחוץ לארץ, אמור להיות בשל החשש הממשי, האמור להתקיים על פי מבחן של "קרוב לוודאי", של קיום קשר אסור בחו"ל. לא הוטח בפני העותר, בעת חקירתו, חודש לפני הוצאת הצו הזמני, חשד לקשר בחו"ל, ולא הובאו ראיות כלשהן המאששות חשד זה.
6. כבג"צ 5211/04 ואנונו נ' מפקד פיקוד העורף נקבע על ידי בית המשפט הנכבד הזה, ביחס לביקורת שיפוטית על צו איסור יציאה מן הארץ, כלהלן:
- "הכלל הוא כי הגם שחוק היסוד לא גרע מתוקפם של הדינים השמורים, נודעת לו השפעה על פרשנותם. כלל זה חל גם על חקיקת החירום. משמעות הדבר היא כי אף שבית-המשפט אינו בוחן את עמידתה של חקיקת החירום במבחני פיסקת ההגבלה הקבועים בסעיף 8 לחוק-היסוד, מוטל על בית-המשפט לבקר את צדקת יישומה של הוראה מהוראות חקיקת החירום במקרה הנתון המובא לפניו. הווי אומר: ביקורתו של בית-המשפט אינה אמורה להתמקד בשאלת סבירותה של הוראה בחקיקת החירום בתורת שכזאת, אלא בצדקת החלתה של ההוראה במקרה האינדיווידואלי המובא לפניו. ביקורת זו יבסס בית-המשפט על שתי אמות מידה: כלום מטרת החלתה של הוראת החירום על אדם פלוני, בנסיבות המקרה, עולה בקנה אחד עם תכליתה הכללית? כלום הפגיעה שתיגרם לפרט כתוצאה מהחלתה עליו מקיימת את עקרון המידתיות?"
7. העותרים יטענו כי אין בחומר החסוי חשש ממשי, הקרוב לוודאי, שיציאתו של העותר לחוץ ארץ אלול לפגוע בבטחון המדינה בצורה כלשהי. כאמור, העותר לא נעצר מאז שחרורו מן הכלא בשנת 2006; לאחר יציאותיו לחוץ לארץ בשנת 2014, פעמים במספר, הוא לא נחקר אם שובו, ולמעשה מאז המאסר בשנת 2006 לא הסתבך בפליליים.
8. העותרים יוסיפו ויטענו כי הצו אינו עומד במבחן המידתיות.
9. לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הצו המבוקש ולהופכו להחלטי.

ירושלים, היום ה-12.4.2015

אנדרה רוזנטל | עו"ד

ב"כ העותרים